

[Finansministeren.]

evnen bestemmes i Forhold til den dividendeberettigede Del af Omsætningen — medføre Anvendelsen af en højere Skattesats.

Det paa dette Grundlag udarbejdede Forslag er i det andet høje Ting tiltraadt af Regeringspartierne og af Venstre som Parti. Fra konservativ Side, hvorfra Tanken om at maale Skatteevnen efter den dividendeberettigede Del af Omsætningen er fremkommet, har man navnlig ikke kunnet tiltræde det foreslaaede skattefri Fradrag, svarende til 5 pCt. af den dividendeberettigede Omsætning, hvorimod man har anerkendt, at Rabat, ydet efter købmandsmæssige Regler, skal kunne fradrages. Bortset fra denne Divergens, som er Udtryk for en forskellig principiel Betragtning, men hvis reelle Betydning forekommer mig ret begrænset, tror jeg at turde sige, at man ogsaa fra konservativ Side i Folketinget i det store og hele har set med Velvilje paa det nu foreliggende Forslag. Jeg for min Del betragter det i hvert Fald som et glædeligt Fremskridt, at Det konservative Folkeparti er gaaet bort fra det Grundlag for en Brugsforeningsbeskatning, som blev foreslaaet af Mindretallet i det førnævnte Udvalg angaaende Beskatningen af kooperative Virksomheder, og som paa helt irrational Maade overførte Reglerne fra Personbeskatningen paa dette Foreningsomraade. Det nu stillede Forslag ligger for saa vidt paa Linie med den foreslaaede Selskabsbeskatning, som det opfordrer Brugsforeningerne til at begrænse Dividenden og konsolidere Virksomheden, hvad der maa betegnes som en Fordel i Forhold til det oprindelige Forslag, som — uanset dets i øvrigt mere konsekvente Formulering ud fra et kooperativt Synspunkt — havde den Svaghed, at en forøget Konsolidering direkte gav sig Udslag i en stigende Skat.

Hvad Produktions- og Salgsforeninger angaar, foreslaas Skattepligten som hidtil begrænset til Foreninger, som driver Detailsalg fra Butik eller i kendeligt Omfang modtager Leverancer fra andre end Medlemmer. I Tilfælde af Skattepligt svares Skatten af Indtægten ved Butikssalg samt af saa stor en Del af Foreningens Overskud i øvrigt, som forholdsmæssigt svarer til den Del af Foreningens Virksomhed, som falder uden for Medlemmernes Kreds. Skatten beregnes efter en Skala, hvis Progression er afhængig af, i hvilket Forhold Detailsalg og Leverancer fra Ikke-Medlemmer indgaar i den samlede Omsætning.

Den foreslaaede Skat af kooperative Virksomheder træder for Skatteaaret

1940—41 i Stedet for den nugældende Indkomstskat til Staten fra disse Virksomheder. For Kommuneskattens Vedkommende bliver den nugældende Beskatning bibeholdt.

I Lovforslagets Afsnit I. D. er dernæst givet Regler angaaende Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1940—41 af Foreninger, Stiftelser, Korporationer og andre selvejende Institutioner, som driver erhvervsmæssig Virksomhed. Skatten er her ansat til 6 pCt. af Virksomhedens fulde Overskud. Skatten kan efter Finansministerens Afgørelse helt eller delvis bortfalde, naar Foreningens Indkomster udelukkende anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende Øjemed.

Lovforslagets Afsnit II. handler om Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1940—41. Der er her foreslaaet en Forhøjelse af Formueskatten med 25 pCt., som er indarbejdet i den nugældende Skatteskala. Endvidere er Formuebeskatningen udvidet til ogsaa at omfatte her i Landet behandlede Dødsboer, som er under offentlig Skifte. Skatten udredes af afdødes under Skiftet inddragne Formueeffekter, men ikke af Enkers Boslod, og den svares ikke af Nettoformuer under 10 000 Kr.

I Lovforslagets Afsnit III. er Vederlaget til Kommunerne for Skatteopkrævningen — bortset fra den ordinære Selskabskat med tilhørende Forhøjelse — fastsat til 1 pCt. af de indgaaede Beløb, dog med et Minimum af 2 Kr. og et Maksimum af 3 Kr. pr. Skatteyder. For den nævnte Selskabskat opretholdes det hidtidige Vederlag paa 1¼ pCt. Vederlaget vil alt i alt blive af væsentlig samme Størrelse som for Skatteaaret 1939—40, dog nærest lidt højere, men det vil efter Forslaget fordele sig mere jævnt mellem Kommunerne.

Medens det i det oprindelige Lovforslag var fastsat, at den deri indeholdte overordentlige Skat ikke skulde kunne fradrages ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, er denne Regel i det foreliggende Lovforslag kun bragt til Anvendelse med Hensyn til den overordentlige Skat af Selskaber samt Skatten af kooperative Virksomheder og Institutioner m. v. Den Omstændighed, at Indkomstskatten af Personer opkræves efter en samlet Skala, har som naturlig Konsekvens maattet medføre, at Retten til at fradrage betalt Skat her opretholdes i fuldt Omfang, og det samme gælder for Formueskattens Vedkommende.

Udbyttet af de Skatteforhøjelser, som Lovforslaget rummer, er alt i alt anslaaet